

ЮВІЛЕЙ СИНА ЛЕНІНА

**СОПОДКА СМЕРТЬ
ФЕЛЬДМАРШАЛА КУТУЗОВА**

**Секс без обмежень
Пригоди натурниці**

ГОРОСКОП НОМЕРА

ОВЕН 21.03–20.04

Ваша стихія — вогонь.
Кредо — прагнути
першості.
Протилежний знак —
Терези.
Символ — баран, олень.
Талісман — золоте руно.
Камінь — алмаз, рубін,
аметист, аквамарин,
смарагд.
Метал — залізо, сталь.
Квіти — фіалка,
волошка, глід.
Щасливі дні —
вівторок, неділя.
Щасливі числа — 4, 7, 9,
11 і всі, що діляться на 9.
Нещасливі дні —
п'ятниця, субота.
Кольори, які позитивно
впливають на вас, —
яскраво-червоний,
малиновий, оранжевий,
блакитний, бузковий.

ЩАСТЯ НОМЕРА

КВІТЕНЬ

КОЗЕРІГ

Вдалі дні — 4, 16, 18, 23.
Невдалі дні — 12, 17.

ВОДОЛІЙ

Вдалі дні — 2, 5, 21, 30.
Невдалі дні — 1, 8.

РИБИ

Вдалі дні — 2, 6, 14, 22.
Невдалі дні — 12, 17.

ОВЕН

Вдалі дні — 1, 12, 13, 28.
Невдалі дні — 17, 20.

ТЕЛЕЦЬ

Вдалі дні — 3, 18, 22, 29.
Невдалі дні — 2, 15.

БЛИЗНЮКИ

Вдалі дні — 4, 12, 24, 30.
Невдалі дні — 2, 13.

РАК

Вдалі дні — 4, 16, 25, 29.
Невдалі дні — 6, 18.

ЛЕВ

Вдалі дні — 5, 12, 20, 30.
Невдалі дні — 4, 19.

ДІВА

Вдалі дні — 1, 5, 13, 23.
Невдалі дні — 17, 18.

ТЕРЕЗИ

Вдалі дні — 2, 11, 17, 26.
Невдалі дні — 14, 19.

СКОРПІОН

Вдалі дні — 4, 12, 22, 29.
Невдалі дні — 19, 25.

СТРІЛЕЦЬ

Вдалі дні — 1, 2, 16, 27.
Невдалі дні — 3, 17.

ВСЕ ПРО СЕКС

КОМПЕН- САЦІЯ НОМЕРА

СЕКС НА ПРОДАЖ

Популярна актриса Памела Андерсен та її колишній чоловік, музикант Том Лі, виграли справу проти компанії IEG, що продавала через Інтернет відеокасети, на яких знято, як подружжя займалося сексом під час свого медового місяця. Касети із записом п'ятирічної давнини розходилися по 15 доларів за штуку, наче гарячі піріжки. Загалом було продано кілька сотень тисяч примірників. Памела і Том стверджували, що плівку було викрадено з їхнього будинку, і зажадали якщо не власної частки від прибутків, так бодай компенсації за моральні збитки. Суд оцінив моральні страждання коханців, які встигли з того часу побити горщики, у 1,5 мільйона доларів.

КІНЕЦЬ НОМЕРА ЧЛЕН РАСПУТІНА

За повідомленням «Комсомольської правди», в Росію повернулася історична реліквія — член Григорія Распутіна, улюбленця останньої царської сім'ї, відтятий кимось після його вбивства. Викупив член і вивіз із Франції пєтербурзький уролог Ігор Князькин. Він вжив заходів щодо його бальзамування і відтворив за допомогою спеціального гелю стан ерекції. Лікар також висловив припущення, що член було відтято у живого Распутіна і що він був у ту мить ерегований — на це вказують, зокрема, сліди крові у печеристих тканинах органу. Довжина препарованої реліквії — 28,5 см.

ЛЕЛЬВОРА НОМЕРА

СТРАХУВАННЯ НОМЕРА

Найчастіше співаки та музиканти страхують свій голос чи руки. А от Мік Джаггер вважає: найдорожче, що він має, це — пеніс. І застрахував його на 1,7 мільйона доларів.

НАЙДОРОЖЧИЙ ПЕНІС

ОГОЛОШЕННЯ НОМЕРА

Шановні батьки! Пам'ятайте: залишені без нагляду маленькі діти дуже швидко стають маленькими батьками.

ЗАПОВІТ НОМЕРА

72-річний німецький магнат Рольф Еден вирішив, що немає кращої смерті для справжнього донжуана, ніж інфаркт після оргазму. І заповів 200 тисяч євро тій жінці, в обіймах якої він сконає.

На пропозицію власника кількох берлінських дискотеків відгукнулося через Інтернет кілька мільйонів претенденток з усіх куточків планети, у тому числі й з України. Хто подарує мільйонеріві ОСТАННІЙ ОРГАЗМ?

АНЕКДОТ НОМЕРА

У школі я вчився погано, і маму часто викликали до директора. Потім я почав учитися краще, і мамі з директором довелося шукати інше місце.

ЮВІЛЕЙ НОМЕРА

МІНЕТ ДЛЯ ФЕЛЬДМАРШАЛА

16 квітня 2003 року минає 190 років з того дня, як помер один з найвідоміших російських полководців — Михайло Іларіонович Кутузов. Можна було б говорити, що помер він як справжній мужчина — кохаючись, від серцевого нападу. Якби не одна деталь. Річ у тім, що герой війни 1812 року і в молодому, й у поважному віці віддавав перевагу чоловікам. У його ситуації — військовим. Тож помер 68-річний Михайло Іларіонович з власним членом у солдатському роті. Нестерпно солодким, напевно, виявився отой останній мінет...

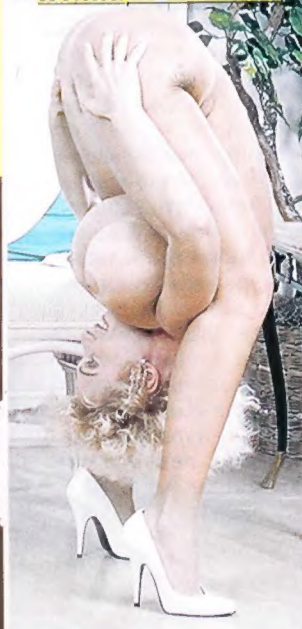
ТАТО НОМЕРА

ТРЕБА — ЗРОБИМО

У 38-річного шрі-ланкійця Віжерана померла дружина. Маленька доня звикла до материнського молока і не погоджувалася на жоден його заміник. І тоді тато з відчаєм приклав Ніансалу до власних грудей. Зголодніле дитя вхопило татів сосок і почало смоктати. Трапилося неймовірне: з чоловічих грудей пішло молоко.

Місцеві лікарі обстежила Віжерана і виявили в нього підвищений рівень пролактину — цей гормон виробляється гіпофізом і відповідає в жіночому організмі за розвиток молочних залоз і формування материнського інстинкту.

ПОЗИЦІЯ НОМЕРА

® **ЛЕЛЬ**

2003

ІЛЮСТРОВАННИЙ
ЛІТЕРАТУРНО-
ХУДОЖНИЙ
ТА НАУКОВО-
ПОПУЛЯРНИЙ
ЖУРНАЛ ПРО
КОХАННЯ

№ 2 (71)

Засновник і видавець — фірма «ДЕРКУЛ» (свідцтво про переєстрацію: серія КВ, № 6403 від 05.08.2002). Журнал видається з червня 1992 року.

Головний редактор
Сергій Чирков.

Редактор відділу
фольклору
та літературних
раритетів
Микола Сулима.

Начальник
комп'ютерного центру
Василь Іщенко.

Макет Володимира
Радченка.

На 1 стор.
обкладинки — Карен

Підписано до друку
01.03.2003.

Тираж 10000
примірників.
Замовлення № 6071
Ціна договірна.

Адреса редакції:
04119, Київ,
вул. Дегтярівська,
38—44, «Лель».
Телефон/факс:
(044) 211-02-68.

Сканування і обробка
ілюстрацій, набір,
верстка
комп'ютерного центру
фірми «Деркул».
Тел.: (044) 211-02-68.

Друк — РВК
«Деснянська правда»,
16000, Чернівці,
просп. Перемоги, 62.
Тел.: (04622) 4-45-24.

Журнал друкує фото
лише після письмового
підтвердження автором
своїх прав на
публікацію і одержаної
ним згоди від моделей.
Всі претензії, пов'язані
з публікацією знімків,
слід адресувати
фотографам.

Фотографії, розміщені в
журналі, не є прямими
ілюстраціями до
текстів.

Відповідальність за
зміст і достовірність
рекламної інформації
несе рекламодавець.

При передруку
матеріалів посилання
на журнал «Лель»
обов'язкове.

© «ЛЕЛЬ», 2003.

Індекс 74283.

Національна бібліотека Укр
імені В.І.Вернадського

Владислав Таранюк

ГОЛУБ З ГОЛУБКОЮ, ЛЕБІДЬ З ЛЕБІДКОЮ

ВЕСІЛЬНІ ІСТОРІЇ

Зустрілися два товариша.
— Ти чого такий сумний?
— Та одружився вчора. А вона інспектором дорожнього руху працює.
— То й що?
— Що-що... Першої ж ночі оштрафувала мене за перевищення швидкості, подвійний обгін і зупинку в небажаному місці.

Перша шлюбна ніч. Молодий:
— Знаєш, люба, це добре, що ти не віддалася мені до весілля. Інакше я б з тобою не одружився.
— Знаю. Мене стільки разів кинули, доки я допетрала, у чому річ!

Весілля Василь любив. Бо дуже на них можна повеселитися, добре попити-попоїсти, а особливо погуляти. Чудовий настрій, особливий стан! Він навіть визначив для себе назву такого стану — спалах кохання!

Якось так впливає весілля на людей, що вони у вирі суцільної веселої радості тягнуться, наближаються один до одного. А ще природа юного організму у спину до цього підштовхує. Ну все відбувається як вибух! І не треба роками до кіна водити, а якось відразу, за один день, і вже немає ближчих один одному людей, як боярин та дружка. Любов! Міцна і беззастережна. Правда, не надовго. По весіллю — по кохання. Розійшлися, роз'їхалися. Та й все. Взагалі існує ще пошта, листи. Але то вже зовсім інше. Так от саме тому, що воно коротке, тож і палає неприборканими пристрастями весільне кохання.

Весілля Славка та Катерини вже перейшло екватора шлюбної ночі. Батьки (вголос) та молоді (мовчки) натякали, що ніч влітку коротка (а особливо перша шлюбна), горілки на подільському весіллі однак за один день не випити, бо рихтувалися ретельно і не на день, а на цілий тиждень. А гості, особливо однокашні Катерини, що приїхали з вінницького технікуму, не поспішали собі. Та й куди їм, власне, було спішити? Вони, окрім молодої, нікого в селі не знали, а весілля саме на її обійсті буяло, співало, булькало, хрумкало — не затихало. Зрозуміло без жодних пояснень, що сільські хлопці — Славкові товариші — не могли полишити такої кількості вільних-нічиїх (на час весілля) дівчат. Тож духовики дули у свої труби. А щоб щоби їм не мліти, то постійно частувалися первачком і від «польки-на-всі-боки» стрибало все, що ще могло стрибати, і здригалося все, що хилиталося.

А от ще чим було незвичне це весілля. Хата Катерининих батьків межувала — через рів — із сільським цвинтарем. Від такого сусідства було трохи страшно, коли ще малими першачками простували дітлахи

повз того сільського пантеону до школи. Потім поступово звикли.

Молодь не надто замислюється над вічністю, особливо на весіллі. Тож весілля вже по сотому колу підтверджувало свою правдиву назву. Веселімося, молоді, за майбутнє щастя молодят! Батьки, свати, куми — от ці вже старші! — урвали на півночі злет нічного гуляння. Молодим час спочивати! Молодий з молодого, боярин з дружкою, батьки і почт молодих рушили ночувати до батьківської хати жениха.

А весілля без молодих якось відразу вщухло, зсоталося, як квітка матіоли перед світанком.

Василь увесь вільний від бояринських обов'язків час кружляв навколо Іри. Бо вона й поруч була — дружка. Він відразу її визначив, коли дівчата тільки вийшли з вагончика вузькоколіїного потягу, який з'єднував Ситківці з усією світовою цивілізацією. У неї було світле волосся, «городська» модна зачіска. Серце трохи стиснулося, а нижче паска ворухнулося. З'явилися бажання і надія. А коли Катя зі Славою представили їх як своїх головних свідків, то надія зміцнилася.

Танцюючи повільні танці, бо під час краків'яку це неможливо, Василь пригортав стеблину дівочого стану, і молоді серця перестукувалися через тонку тканину й, думається, вже давно порозумілися одне з одним.

Тож дійшовши до Славиної хати, яка стояла першою в селі до великого лісу, гості не побігли спати по сусідах. Увімкнули магнітофона. Батьки накрили стола, і бенкет продовжився. Щоправда — без молодих. Бо весілля не для молодих, а для гостей. Для молодих воно — нелегка справа, коли на тебе всі дивляться, з кожним з родичів та гостей мусиш побалакати, кожному приділити увагу, як найпершому з усіх двоохот запрошених. І ще багато, багато чого. А очікування п-е-р-ш-о-ї шлюбної ночі? А вже такі стомлені. А на завтра всі прийдуть снідати і будуть з присміхом прискіпливо придивлятися та роздивлятися (особливо бабусі) та й взагалі. А буває «жоних» і засне в салаті, а буває «нівеста» або втече з весілля, або навпаки народить, і саме цього дня, а не завтра, наприклад.

Бог милував, на нашому весіллі все було гаразд. Молодих провели до опочивальні, а самі продовжили. Бо, схоже, зголодніли перед ранком, та й протверезіли трохи — йшли пішки чи не з кілометр.

Перед тим як пішли молоді, Василь попросив товариша, щоб той його ні до кого не призначав на нічліг.

— Буду спати у вас на сіні. Дай яке рядно, та й годі.

Слава не міг відмовити товаришеві. Відповідно постелили не лише рядно, а й подушки, ковдру, біле простирадло.

Танцюючи з Іриною, Василь повільно відступив у затінок грушки-варшавки, далі — за лапатами кущ жасмину, потім — узавшись за руки, неначе справжні втікачі за щастям, опинилися у нічному чорному лісі.

Василь знав цей ліс, як свого старого велосипеда ХТЗ. Вони з Славком зросли тут, відбігали у футболу помежи грабками, відкатилися на велосипедах по тасьмі, яка була такою гладенькою, неначе її після дощу виплескав долонями лісовий велет.

Цією стежкою Василь і вів у глибочині лісу дівчину, яка наче трохи зіщулилася. Зрозуміло — ліс їй був чужий. Ішли подалі, аби ніхто

їх не побачив. А музику чути було добре, і видавалося у передсвітанковому лісі саме для Іри та Василя виляскували ті механічні солов'ї.

Довго слово мовиться, та ще швидше справа діється. Та ще й така. Та й скільки того діла — літнє платтячко. Іра за обіймами і поцілунками й не зчулася. О! Як вона здивувалася, відчувши, що одна із запокругів дівочої цноти — ліфчик — чомусь уже розцібнута.

— Коли ти встиг?

Василь посміхнувся собі (вночі не видно, що із задоволенням).

То було його улюблене «ноу-хау». Він свого часу навмисно тренувався і дуже доречно — скільки разів це йому допомагало. Притиснувши двома пальцями, а третім неначе дулю склав — клац і найніжніша на дотик спокуса уже в твоїх руках. А дівчина, відчувши, що втрачає бастіони, віддається тобі в руки і взагалі віддається.

Пестячи груди, обіймаючи за плечі, полизуючи та покусуючи вміть набубнявілі сосочки, які навіть у темряві цятувалися на білих, незагорілих, бо ніколи їм не показували сонця, персах — закохани по вінця наповнювалися щастям.

Хлопець і дівчина кохаються в обіймах один одного. Опускаються на заплескану тасьму. Шал пестощів наростає. А у мене сором'язливо висихають чорнила у ручці...

Видко голою спиною по слизкій тасьмі не дуже. Може, від холоду враз згадалася мама, і всі небезпеки молодій дівчині, про які матінка розписувала найсумнішими фарбами, які рвалися немовлячим уа-уа-уа?

— Ні, не треба... Благаю, не треба...

І почала відсовуватися спиною, яка стала рухливою, такою, наче в гадюки. По слизкій тасьмі це легко вдалося, ала Василю нічого не потрібно було вигадувати. Тож колінкуючи, він не відставав, оручи молодим лемехом землю, старе листя, гіллячки і все, що було на лісовій землі.

Щось не те.

Щось не те відбувалося межі двома молодими людьми, які чверть години тому вже здавалися взагалі єдиним цілим.

Щось сталося. Іра відмовлялася дедалі наполегливіше. Якоїсь миті Василь відчув, що все — нічого не буде.

Шал і сказ шматували його. Але він зміг приборкати в собі твариняче, що пробудилося, мабуть, від міцної подільської самогонки. Звівся на рівні, допоміг підвестися дівчині. Одяглися тихо і мовчки пішли на звуки музики.

Найстійкіші гості вже догулювали, але ще не всі розійшлися. На сіно, що зберігалося на горіщі понад хлівов, можна було дістатися з обори. Вилізли на гору. Василь витягнув драбину — аби ніхто не смикав — не той був настрій.

Іра мовчала. Тихо лягли, кожен на свою подушку. Укрилися однією ковдрою. Василь сам себе перепитував: «Що? Як? Чому?» — лаяв себе, її, всіх.

Аж раптом тоненькі пальчики торкнулися плеча, повернули сердитого Василя обличчям до себе... Коню не треба двічі казати «сіно»!

Ледь не задушивши Іру в палких обіймах, Василь завважив, що вона лише в одних трусиках. Коли вона встигла зняти ліфчика? Ох ці дівчата, хіба їх зрозумієш?

По кругленьких сідничках трусики зіслизнули, як санчата з гірки, а вже відкинув їх аж під стріху сам

Василь великим пальцем. Зайве казати, що своїх плавков Василь позбувся у сто разів швидше, аніж він їх щойно в лісі вдягав.

Отепер би мусило висохнути чорнило. Але я цього разу набрав їх багато, тож продовжимо підглядати за юнацьким щастям.

Після першого разу Василь помітив кров і повернув увагу Ірини до цієї прикраси.

— Це що, у тебе свято червоних троянд?

— Ні, навіть близько немає бути, — категорично запевнила дівчина.

Василь помацав ще і підліз ближче до дверей — там видніше. На руці була свіжа кров.

Трохи поміркувавши, знайшли причину. І винною була не Ірина, а Василько. Виявилось, що оручи у лісі плугом не благодатну Іринину ниву, а тверду землю зі штурпаками, Василь розірвав собі «вуздечку». Таку собі тоненьку шкіряну «мотузочку», яка дозволяє шкіряному ковпачку закривати непокірну, особливо замолоду, головку, яка постійно наслухає, неначе кобра на полюванні, а потім ще й потрапляє не завжди туди, куди варто.

Ірина була неабияк налякана, та Василь запевняв, що все гаразд (гріх було б ТЕПЕР відмовлятися від меду).

Вони кохалися знову й знову та з великим задоволенням. І дедалі більше і більше розцяцьковувалося кров'ю простирадло. Зрозуміло, від їхнього єднання роз'ятрувалася Василева рана. Та хто на це тепер зважав.

Василь лежав знетомлений, знекровлений (трохи), але з відчуттям перемоги. Ірина, стоячи навколійки, торкаючись його маленькими пісочними пасочками грудей, обцілювала з голови до ніг. Вона почувалася винною.

Чому вона тоді закохалася? Сама не знає. Щось неначе перевернулося і все. А він хороший хлопець гарний, веселий, добрий і такий ласкавий...

Ірина лоскотала язичком його пупчика. Василь, як ситий кіт, лежачи на високій подушці, подумав:

«Може, хай візьме полиже його. Адже тварини зализують рани».

Та відразу схаменувся: «Раптом знов сколотиться, як ото в лісі — і все пропало».

Ірка лизнула низ живота, поцілувала коліно, полоскотала довгим манікюром чутливу ніжну шкіру в паху.

«От якби сказав, запропонував, попросив. Ні, краще щоб мовчки взяв за голову і притулив куди слід. Чого він заляк? Може спить?» — Скосила очі. — «Ні, не спить, спостерігає. Може самій? Ні, а що він тоді про мене подумає? Я ж йому казала, що недавно втратила цноту і це правда».

Цілунки, покусання гострими зубками, полизування шерхм язичком діяли дуже збудливо. Але сеансу французького кохання у нашому українському селі тоді так і не відбулося. Щоправда, зранений легінь звів свою білу голову і руденька горличка вміть прилетіла на його заклик.

Свято щастя тривало. Спалах весільного кохання полум'янів!

Весілля відгуляли достойно, і для багатьох учасників святкового дійства та односельців воно залишилося у пам'яті надовго.

Василь покаявся Славкові про збиток, що він утворив. Ні, не про збиток для моралі Іриних батьків (аби вони взнали!), а про закривавлене простирадло. Що з ним робити? Порадившись, друзі вирішили, що найкраще буде, як про це ніхто не знатиме. Отож зав'язали у простирадло великого каменя і, коли йшли до потягу повз сахадський ставок, то і закинули його подалі на глибину. Ніхто про це ніколи й не взяв. Навіть ми з вами.

Дорослі, як і діти,
також люблять
гратися:
і на підлозі,
і на столі,
і в садочку,
і на воді.
І навіть у ліжку.
Лише ігри в них
трохи інші.
Як же бавляться
дорослі?
«Лель»
продовжує
дослідницьку
подорож навколо
земної кулі.
Сьогодні
ми — в Росії.

Стануть солдатки
одна побіля
одної тісенько.
Переломляться нав-
піл, дупи догори:
стоять, нічний
вітерець голі кунки
обвіває. Полум'я
відсвічує в них.
Кожна в зубах
гравну карту
тримає.
Починай
з крайньої. Вона
з протяжним
стоном своїм
єством тебе
зустрічає. Яйця

СЕКСУАЛЬНА ГЕОГРАФІЯ

КАРТЯРЬСЬКА ГРА

Усе починається
з того, що солдатки
тебе під рученьки —
і за село. А там
багаття розкладуть.
Смолистої кори
підкинуть для
тріскучого полум'я.
Спочатку помиють
чоловіче причан-
далля патокою,
опісля — квасом.
А потім почнуть
калитку натирати
шерстю чорного
барана.
Засунуть тобі
за вуха ялинкові
гілочки, до хорова-
ду візьмуть навко-
ло багаття. Ялина
дає легкість дихан-
ня. Причандалля
причандаллям,
але треба, щоб і
з ритму не збитися.

об дупу стук-грюк,
глибоко пірнає
сук-сук.. Дивись — і
дійшла: солодка
палиця була.
Як вона скрикнула,
вгадуй її карту.
Вгадав — переходь
на іншу, ні —
штовхайся у її
ворота до наступного
голубка.
Знову не вгадав —
шморгай до третього.
Або вона сама тебе
відпустить. Наїлася
сама — хай
поласує кума.
Якщо калитку
вміючи натерто
шерстю чорного
барана, усіх
солдаток осолодиш
до п'яти голубків.

Записав 1973 року в
Передураллі
Ігор Гергенредер.

ЦІЛУВАТИСЯ — КОРИСНО

...переконують вчені

Надзвичайно серйозно ставиться до вивчення
можливостей поцілунку
ШТАБ-КВАРТИРА ООН.

Ці дослідження провадяться аж з 1981 року — і неабияк,
а під патронажем Всесвітньої організації
охорони здоров'я при ООН.

Фахівці

ЧИКАЗЬКОГО СТОМАТОЛОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ
встановили, що під час поцілунку посилюється
виділення слини, багатої на сполуки кальцію та фосфору,
які проникають до зубної емалі й запобігають карієсу.

Група

АВСТРАЛІЙСЬКИХ ЛІКАРІВ

виявила у слині багато природних антибіотиків, які сприяють
швидкому загоєнню ран. Ці речовини,
попадаючи при поцілунку до організму партнера,
пришвидшують благотворний процес. Проте, є підозра,
що ці властивості слини уміло використовуються багатьма
тваринами: вони давно зализують рани — і власні,
й одне одного.

ШВЕЦІЯ.

Професор Ульф Бемінг теж досліджував властивості слини
й довів, що вона здатна виконувати роль профілактичного
щеплення. Річ у тім, що 80 відсотків бактерій, які мешкають
у слині, є ідентичними для всіх людей. А 20 відсотків
є індивідуальними — саме вони, потрапляючи
до чужого організму при поцілунку, викликають появу
антитіл й активізують імунні властивості.

Тобто, цілуєчись, ми підвищуємо
здатність наших організмів до спротиву хворобам.

...і аматори

Не відстають від західних дослідників і наші.
Насамперед — аматори. Бо українські вчені
або ще недооцінюють лікувальні потенції поцілунку,
або зайняті якимись глобальнішими проблемами,
поставленими сьогодні.

ІЗ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

пише Оксана Діденко: «Я виявила, що поцілунки
допомагають зупинити тривалу гикавку».

З МІСТА ДРОГОБИЧА

подзвонив Микола Коваль: «Я дослідив, що коли губи
торкаються губ, а язик — язика коханої,
у мене підвищується тиск, спостерігається надзвичайний
приплив сил, а все тіло перебуває у радісній напрузі».

А ІРИНІ СІРЕНКО З ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

просто дуже подобається цілуватися з коханим, бо у нього
«м'які й надто ласкаві губи». Вона лише переживає,
що дуже паморочиться голова.

Що ж, усі наші дослідники мають рацію. Головне тепер —
не зупинятися на досягнутому і продовжувати
дослідження. Того вимагає не лише поезія поцілунку,
його висока краса, а й демографічна ситуація в країні.

Відстоюйте своє право

на поцілунок з такою ж наполегливістю, як молоді сіцилійці.
Коли мер містечка Монреале заборонив місцевим жителям
цілуватися у громадських місцях і увів штраф у 118 доларів
за кожен випадок, півсотні молодих італійців та італійок
на знак протесту зібралися на площі перед мерією
й злилися у тривалому міцному поцілунку.

Прагніть поцілунку

попри всі перепони, як це зробив працівник
однієї німецької телекомпанії Ральф Бауер,
який вісім годин ганяв вулицями міста Фрайбурга
і встиг протягом цього часу поцілувати 4499 дівчат і жінок.
У нагороду він отримав мозолі на губах та ногах, кілька
десятиків ляпасів і... запис до «Книги рекордів Гіннеса».

... Я почала
позувати йому.
Його звали
Рейнальдсом.
Йому було
близько
тридцяти.
Раніше,
щоб побачити
різні країни,
він служив
на пароплаві.
І тепер малював
те, що бачив під
час подорожей.
Рейнальдс
розповів,
що якось
у джунглях
вони з друзями
зустріли голу
дику жінку.
На ласку вона
вміла
відповідати
ніжністю. Вона
не знала втоми,
та її дуже важко
було збудити...
Вона рухалася з
такою силою, що
його фалос,
здавалося,
ось-ось буде
вирвано з тіла.

Рейнальдс сказав, що після тієї
ночі білі жінки почали здавати-
ся йому надто слабкими. Він
сміявся, розповідаючи власну
історію. Він малював спогади
про цю жінку-дикунку, яка хо-
валася у кущах і завжди стрім-
ко тікала від чоловіків з руш-
ницями. Він намалював її з
темними настовбурченими
грудьми, прекрасними довгими
ногами і тонкою талією.

Я не знала, як треба йому
позувати. Але він мав на думці
іншу картину. Він заспокоїв:

— Це буде легко. Я хочу,
щоб ви заснули. Але ви буде-
те запнутою у білі простирад-
ла. Я бачив щось подібне в
Марокко і завжди мріяв це на-
малювати: жінку, яка раптом
заснула серед мотків шовко-
вих ниток, притримуючи тем-
ними, засмаглими ногами рам-
ку ткацького верстата. У вас
красиві очі, але вони мають
бути заплющеними.

Він пішов у хижку і приніс
простирадла, якими огорнув
мене, наче вбрав у сукню. Він
надав моєму тілу та рукам пот-
рібного змісту і, не гаючи, по-
чав малювати.

День був дуже спекотний, а
простирадла затишними. Я
геть розслабилася і справді
заснула. Не знаю, скільки я
так проспала, піддавшись
слабкості і нереальності подій.
Крізь сон я відчула ніжну руку
межи своїх ніг, дуже ніжну,
яка пестила мене так легко,
що слід було прокинутись, аби
пересвідчитися в цьому. Рей-
нальдс стояв, схилившись наді
мною, з таким захопленням, ла-
гідним виразом, що я не зва-
жилася поворухнутись. Його
очі виповнювала ніжність, а

Анаїс Нін ЖАМУРЖИЦЯ

вуста були ледь розтуленими.

— Тільки пестоші, одні лише
пестоші, — прошепотів він.

Я не ворушилась. Я ніколи
не знала чогось такого, щоб
нагадувало пестоші цієї руки,
яка торкалася шкіри між нога-
ми і не чіпала лона. Хіба що
злегка торкалась волоссячка
на ній, а потім ковзнула в ма-
леньку долину навколо лона.
Слабкість оповила мене, по-
збавила волі. Він схилився і
знайшов своїми вустами мої,
ледь торкаючись їх, доки я йо-
му відповіла. Лише тоді кінчик
його язика зустрівся з моїм.
Його рука не вгавала, блукала,
досліджувала мене, але так
ніжно, що це перетворювалося
на солодку муку. Я вся геть
змокріла, йому варто було по-
ворухнутися, щоб з'ясувати це.
Слабкість розлилася тілом.
Щоразу, коли його язик тор-
кався мого, виникало відчуття,
що в мене з'являється ще один
маленький язичок, спраглий
до пестошів. Руки його подо-
рожували навколо лона і сід-
ниць. Здавалося, він намагні-
чує кров і змушує її рухатися
слідом. Його палець зачепив
клітор і ковзнув до губ вологої
вагіни. Він не став приховувати
задоволення, ліг на мене, поці-
лував, а я не ворушилась. Теп-
ло і запахи рослин, його вуста
над моїми — все це діяло на
мене, наче наркотик. «Лише
пестоші», — повторив він ніж-
но, його палець кружляв нав-
коло клітора, доки ця малень-
ка брунька набубнявіла і зат-
верділа. І тоді я відчула, наче
яксь зернина проростає в ме-
ні й здійснюється радість, зму-
шуючи відгукуватися на песто-
ші його пальців. Я вдячно поці-
лувала його. Він посміхнувся.

— Ти хочеш попестити мене?

Я кивнула, проте не знала,
чого він хотів. Він розстібнув-
ся, і я побачила його фалос. Я
взяла його в долоні. Він по-
просив: «Стисни міцніше». По-
бачивши, що я не знаю, як це
зробити, взяв мою руку і пока-
зав. Урешті невеличкий білу-
ватий потічок змочив мою ру-
ку. Він застібнувся, причепу-
рився. І, як я перед цим, вдяч-
но поцілував мене.

— Чи знаєте ви, що індуси
пестять своїх дружин упро-
довж десяти днів, перш ніж
оволодіти ними? Десять днів
самих лише пестошів і поці-
лунків.

Рантовий спогад про Ро-
нальда розгнівив його — на-

самперед те, як він виставив
мене перед іншими.

— Не гнівайся, — сказала я.
Це й добре, що він так учинив.
Я змушена була піти з села і,
врешті, надібала твою хижку.

— Я закохався одразу, по-
чувши твій акцент. Здалось, я
знову подорожую. Твоє облич-
чя незвичайне, як і твоя хода,
твої манери. Ти нагадала мені
дівчину, котру я малював у
Фезі. Я завжди мріяв розбу-
дити її так, як розбудив тебе.

— І я завжди мріяла проки-
нутися від подібних пестошів

— Якби ти не заснула, я, на-
певне, не зважився б.

— І це кажеш ти, шукач при-
год, який спав з жінкою-дикун-
кою?

— Я ніколи не знав жінки
джунглів. Це зробив мій това-
риш. Але він так багато про це
оповідав, що я добре за-
пам'ятав цю історію, наче вона
відбулася зі мною. Насправді я
дуже несміливий з жінками. Я
можу побити чоловіка, пере-
могти його, напиться, та у жі-
ночій присутності ніяковою,
навіть якщо вони повії. Вони
сміються наді мною. Та цього
разу все сталося так, як я собі
уявляв.

— Але за десять днів я вже
буду у Нью-Йорку, — засмія-
лась я.

— За десять днів я відвезу
тебе, якщо тобі необхідно бу-
де повернутися. Та доти ти
моя полонянка.

Десять днів ми працювали
на вільному повітрі, лежали на
сонці. Сонце зігрівало мене, і
Рейнальдс щоразу чекав, доки
я заплющу очі. Інколи я роби-
ла вигляд, що хочу більшого.
Сподівалася, якщо заплющу
очі, він візьме мене. Мені по-
добалося, як він підходив і не-
чутно лягав поряд. Інколи він
задирав сукню і довго спогля-
дав мене. Потім він ледь чутно
торкався мене, наче не мав
бажання розбудити, і пестив,
поки я ставала вологою всере-
дині. Після цього його пальці
набирали швидкості. Наші ву-
ста зливалися, язики грали
один з одним. Я навчилася
брати його фалос у рот. Це
його страшенно збуджувало.
Він втрачав усе своє благо-
родство, м'якість, проштовху-
вав фалос мені глибоко в ро-
та, і я боялась, що мене зну-
дить. Якось я вкусила його,
зробивши боляче, та він, зда-
валося, не звернув на це ува-
ги. Я проковтнула білу піну, й

коли він цілував мене, наші обличчя вкрилися нею. Дивний запах сімені наситив мої пальці. Мені не хотілося мити руки. Я розуміла, що ми купаємося в якомусь магічному потоці, та крім цього ніщо не зв'язувало нас. Рейнальдс обіцяв відвезти мене в Нью-Йорк. Він далі не міг залишатися в селі. А мені треба було шукати роботу.

Коли ми повернулися, Рейнальдс зупинив машину, і ми розстелили ковдру в ній, лежали, відпочивали. Пестили одне одного. Він запитав:

— Ти щаслива?

— Так.

— А чи зможеш завжди бути зі мною щасливою ось так?

— У чому річ? Чому ти запитуєш?

— Послухай-но. Я кохаю тебе. Ти це знаєш. Але я не можу оволодіти тобою. Одного разу я зробив це з дівчиною, і вона завагітніла, і їй довелося зробити аборт. Вона померла від утрати крові. З того часу я не можу спати з жінками. Я боюсь. Якщо таке повториться ще раз, я вб'ю себе.

Я ніколи не замислювалася над такими речами. Тому мовчала. Ми цілувались, і вперше він цілував мене межи ніг, цілував, аж поки я зазнала оргазму. Ми почувалися щасливими.

У Нью-Йорку панувала спека, і всі художники ще перебували за містом. Роботи не було. Я найнялася модельєршею в магазин одягу, та коли мені запропонували вечірні побачення з покупцями, я відмовилася і втратила місце. Врешті-решт влаштувалася у великий магазин на 34-й вулиці, де окрім мене працювало ще шість модельєрш. Магазин був величезний і напівтемний. Серед довгих рядів одягу стояло кілька стільців, на яких ми й сиділи. Ми мали бути весь час напоготові, будь-якої миті нас могли покликати і

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

... СМАЖЕНЕ, копчене і жирне м'ясо, а також кава негативно позначаються на чоловічій силі?

... НАРОДИ СВІТУ

здавна дбали про чоловічу потенцію? На сході чоловіки зверталися по допомогу до фініків, а також страв з сіменників тварин і свіжої зміїної крові. У Західній Європі налягали на сирі курячі яйця. А в Україні в ім'я сексуальної звияги

споживали цибулю, часник, петрушку і моркву. До речі, у Великій Тибетській книзі лікування відзначено, що їжа перетворюється на сім'я лише через сім днів.

... ВІТАМІНАМИ РОЗМНОЖЕННЯ

медицина називає вітаміни А та Є, що містяться у яйцях, тваринних жирах, трісковій печінці?

треба було швидко переодягатися. Коли викликали одну з нас за номером, ми допомагали одна одній. У магазині працювало троє чоловіків, які нерідко намагалися зачепити дівчат, обійняти. Я боялася залишатися з ними наодинці. Та одного вечора, коли Стефан зателефонував, щоб запитати, чи побачимося ми сьогодні, один з них підійшов до мене ззаду й поклав руки на груди. Не знаючи, як поводитись, я вдарила його, намагаючись утримати телефон і не перервати розмови з Стефаном. Але це не спантеличило мужчину, тепер він погладжував мої сідниці. Я вдарила його ще раз. Стефан запитав: «Що сталося? Що ти робиш?» Я закінчила розмову. Та коли обернулася, мужчина зник.

Покупці захоплювалися і нашою зовнішністю, і сукнями, які ми продавали. Старший продавець пишався мною і часто примовляв, погладжуючи моє волосся: «Вона — наша найкраща манекенниця». Та я сумувала за колишньою роботою у художників. І мені не хотілося, щоб Стефан чи Рейнальдс побачили мене в цій огидній конторській споруді, де я демонструю сукні цим огидним продавцям і покупцям.

Врешті-решт мене запросили позувати в студію одного південноамериканського художника. Зовні він нагадував жінку: бліде, з великими чорними очима обличчя, довге чорне волосся, виразні й розніжені руки. Його студія справляла враження: розкішні килими, величезні портрети оголених жінок, шовкові фіранки, благовонні запахи курильні. Він сказав, що позувати доведеться не дуже звично. Він малював оголену вершницю, тож запитав, чи вмію я їздити верхи, чи доводилося це робити раніше?

— Так, — відповіла я, — у юні роки.

— Чудово, мовив він. — Це саме те, що мені потрібно. Я дещо змайстрував, аби досягти потрібного ефекту.

І він показав мені те, що має служити за коня — без голови, лише круп, ноги і сідло. Він сказав:

— Спершу роздягніться, а потім я вам усе покажу. Поза має одну складність. Тіло жінки має бути відкинутим, адже кінь скаче, наче навіжений.

Він сів на макет коня і показав, як усе має бути.

На той час я вже не соромилася позувати оголеною. Я

роздяглась і сіла на «коня», відкинувши тіло назад: руки летять, ноги стискають коня, щоб не впасти. Художнику сподобалося. Він відійшов і подивився на мене.

— Це важка поза, і я не думаю, що ви довго протримаєтесь. Скажете, коли втомитесь.

Роздивившись мене зусібіч, він промовив:

— На картині оцю частину тіла, тут, між ногами, має бути добре видно.

Він ледь торкнувся мене і зробив це абсолютно буденно. Я трохи вигнула живіт, викинула стегна вперед. На що він сказав:

— Тепер прекрасно. Залишайтеся так.

Він почав малювати. Сидячи в сідлі, я відзначила його деяку особливість. Звичайне сідло повторює контури сідниць, потім перетікає в луку, торкаючись жіночої промежини. Мені доводилося відчувати і недоліки, й переваги такої форми. Якось під час катання верхи підв'язка відстібнулася від панчохи і скрутилась у моїх брюках. Мої супутники їхали дуже швидко, я не хотіла відставати й продовжувала свій лет. Підв'язка теліпалась навсібіч, потрапила між ногами і сідлом і почала завдавати болю. Я скакала, стиснувши зуби. Крізь біль проступало відчуття, в якому я не могла розібратися. Тоді я була дівчиною й нічого не знала про секс. Я вважала, що все у мене всередині й про існування клітора навіть не підозрювала. Коли ми повернулися, мені страшенно боліло. Я поскаржилася подрузі, і ми пішли у ванну. Вона допомогла зняти брюки, відстібнула маленький пасок з підв'язками й запитала: «Й досі боляче? Це дуже чутливе місце. Якщо його поранити, можна назавжди позбавити себе задоволення». Я дозволила їй зазірнути туди. Все у мене було червоним, трохи спухло, але вже боліло не дуже. Найбільше мене стурбували слова про задоволення, якого я не зазнаю, навіть не довідавшись, що це таке. Подруга наполягла на тому, щоб промити це місце, приглубила й поцілувала, щоб усе минулося. З тої пори я гостро відчувала цю частину тіла. Особливо коли верхова їзда затягувалась, і тіло розігрівалось, я відчувала таке тепло і хвилювання між ногами, що єдиним моїм бажанням було злізти з коня й поспішити до подружки, аби та знову приглубила мене. Вона відтоді завжди цікавилася: «Тобі не боля-

че?» Й одного разу я відповіла: «Трохи». Ми спішилися і пішли у ванну, й вона промила натерту місцину прохолодною водою. Знову приголубивши мене, сказала: «Схоже, що все загоїлося, й ти зможеш насолоджуватися». — «Не знаю, — відповіла я. — Тобі не здається, що там усе заніміло від болю?» Подруга схилилася наді мною й ніжно торкнулася шкіри: «Боляче?» Я трохи відхилилась і відповіла: «Я нічого не відчуваю». «А так?» — співчутливо запитала вона, затиснувши губи мого входу між пальцями. «Нічогісінько», — відказала я, дивлячись на неї. «А ось так?» — вона пальцями закружляла навколо клітора. «Нічого не відчуваю». — І тут вона насправді стривожила-ся, що я дійсно втратила чуттєвість, і посилила пестощі, розпочавши однією рукою терти клітор, у той час як друга вібрувала на його верхівці. Вона лагідно перебирала моє волоссячко, погладжувала шкіру біля нього, як раптом я відчула її й почала шалено рухатися. Вона схилилася наді мною, промовляючи: «Чудово, чудово, ти все відчуваєш...»

Я пригадала все це, сидячи на макеті коня з незвично вигнутим сідлом. Аби художник міг бачити те, що він хотів намалювати, я ковзнула трохи вперед і одразу відчула, як лоно торкнулося прохолодної шкіри. Художник спостерігав за мною.

— Вам подобається мій кінь? Чи знаєте, що я можу змусити його рухатися?

— Невже?

— Він підійшов, увімкнув щось — і справді: макет почав розхитуватися, наче справжній кінь.

— Мені він подобається. Він нагадує мені ті часи, коли я полюбляла їздити верхи. Я тоді була дівчинкою.

Раптом він облишив малювання й лише спостерігав за мною. Рухи «коня» притисли мене до сидла щільніше, і я відчувала насолоду. Це міг помітити художник, і я попросила зупинити механізм. Та він лише посміхнувся.

— Хіба вам не добре?

Мені було добре, кожен порух змушував клітор торкатися шкіряного сидла, і я зрозуміла: якщо це триватиме, я не зможу стримати оргазму. Я благала його зупинити свого коня. Я розчервонілася... Художник уважно спостерігав за мною, за виразом насолоди,

ПЕРЕХРЕСТЯ

Молодой человек (39-176-83, без в/п, преподаватель вуза) познакомятся с доброй, интеллигентной девушкой до 27 лет. А/я 130, г. Луганск, 91055.

Молодой симпатичный парень (30-2,90) познакомятся с девушкой 16-35 лет для и/встреч, любящей куннилингус. Желательно фото. Андрей. Запорожская обл., г. Бердянск, ул. Кутузова, 5, кв. 55. тел.: 3-01-71.

15-183-86, ищу девушку 14-17 лет без лишнего нравственных комплексов для и/о и начала своего полового пути. г. Киев, пр-т Шолом-Алейхема, 16, кв. 36.

Молодой парень познакомятся с девушками, с/п, парнями, интересующимися SM. А/я 72, г. Луцк-20, 43020.

Молодой мужчина будет рад знакомству с состоятельной женщиной с с/п. Пишите, будет весело. 01001, ГП, д/в, Киев. Виталий Крамар.

ЛЕА

БЕЗКОШТОВНЕ ОГолошення

Не більше 20 слів
друкованими літерами

Ваша адреса або телефон:

Купон вирізати, наклеїти на листівку або покласти у конверт і надіслати на адресу: 04119, а/с 39 «Перехрестя».

яку вже марно було приховувати, і я, забувши про все, віддалася рухові, дотикам і тертю — і так тривало доти, доки настав оргазм, і я сягнула вершини просто на його очах, сидячи верхи на саморобному коні.

І лише тоді я зрозуміла, що саме на це він сподівався, що він усе влаштував заради того, щоб побачити мою насолоду. Він знав, коли зупинити механізм, мовивши:

— Тепер ви можете відпочити.

Незабаром після нього я позувала жінці-графікові, з якою познайомилася на одній вечірці. Вона була ілюстратором журнальних обкладинок і полюбляла товариство. У неї збиралися актори, актриси і письменники. Двері її студії не зачинялися, гості приносили випивку, і розмови там точилися гострі, жорсткі. Людські вади швидко виходили назовні, або присутні самі зізнавалися у власних слабкостях. Один вродливий молодий чоловік, одягнений з незвичайною елегантністю, не робив секрету з того, що він полює у великих готелях на літніх самотніх жінок: спочатку він запрошує їх танцювати, а потім вони його — у свій номер. Господина, яку звали Лена, зробила кисле обличчя:

— Як ти можеш цим займатися? — запитала вона. — З такими старими жінками! Як ти можеш взагалі з ними збуджуватися? Якби я побачила таку жінку в своєму ліжку, негайно б утекла.

Молодик посміхнувся.

— Є багато способів. Найперший: заплігати очі й уявити не бабцю, а кохану жінку, а вже з запліганими очима я починаю думати, як приємно буде завтра заплатити за квартиру, купити новий костюм і шовкові сорочки. І коли я так думаю, займаючись цим, то із запліганими очима відчуття приблизно однакове. Щоправда, інколи буває важко, і доводиться підігрівати себе наркотиками. Розумію, що з таким життям мене вистачить років на п'ять, і тоді я не зможу бути навіть з молодістю жінкою. Якщо взагалі матиму сили на них дивитися.

Я, звичайно, заздрю своєму аргентинському другові, з яким ми наймаємо квартиру. Вродлива аристократична, вкрай зманижена молода людина. Жінкам він має подобатися. Коли я вранці йду геть, знаєте, що він робить? Він підводиться з постелі, дістає маленьку електричну праску,

бере власні штани і починає їх прасувати. Прасуючи їх, він уявляє, як, бездоганно вбраний, він вийде з дому і попростує П'ятою авеню, як десь вистежить гарну жінку, як рухатиметься за запахом її парфумів — довго, всіма кварталами, у переповнених ліфтах, майже торкаючись її. Обличчя жінки прикриватиме вуаль, а навколо шиї лежатимуть її фігури. Якоїсь миті він заговорить з нею. Вона побачить його красиве, усмінене обличчя і благородну поставу. Вони разом зайдуть у кафе випити чаю, а потім — в готель, де вона зупинилася. Вона запросить до себе. Вони опиняться у кімнаті, опустять жалюзі й у темряві почнуть кохатися. І ось так, прасуючи власні штани старанно і акуратно, мій друг уявляє, як він кохатиметься з цією жінкою. Він знає, як стисне її в обіймах. Він полюбляє вводити свого фалоса ззаду і піднімати ноги жінки, потім ледь повертати її, щоб бачити, як він рухається туди-сюди. Йому подобається, коли жінка при цьому стискає фалос біля кореня, її пальці тісніші, ніж губи щилини, і це його збуджує. Доки він рухається, вона пеститиме його набряклі кульки, а він — її клітора, тому що це посилює задоволення. Він змушує її задихатися й тремтіти з голови до ніг і благодати не зупинятися.

Доки мій друг переживає все це в уяві, прасуючи свої штани, він збуджується, його фалос твердішає. Він відсуває штани і праску, знову йде у ліжко, лягає горілиць, запалює цигарку і додумує сцену до найменших деталей, доки крапля сімені з'явиться на голові фалоса, якого він пестить, мріючи з сигаревою про інших жінок.

Я заздрю йому, бо він збуджується лише від думки про це. Він часто запитує мене: як

жінки створені? Як вони поводитися?

Лена засміялася. Потім сказала:

— Спекла. Я зніму корсет.

Вона сховалася за шторою і, коли повернулася, її тіло мало вигляд звільненого птаха. Вона сіла, схрестивши ноги, блузка напіввідхилилася. Один з її друзів, щоб краще бачити, сів навпроти неї.

Інший чоловік, дуже гарний, стояв біля мене, поки я позувала, і нашіпував компліменти. Він говорив мені:

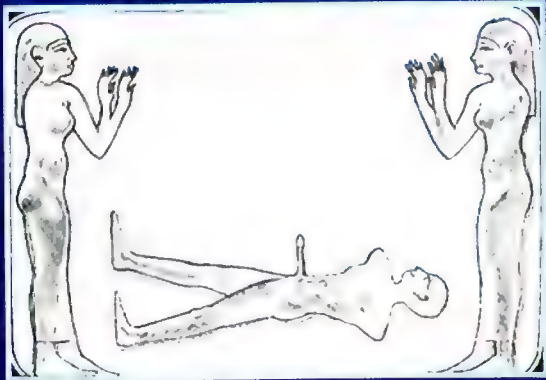
— Я кохаю вас, бо ви нагадуєте мені про Європу, насамперед, про Париж. Не знаю напевне, що в ньому особливого, але в його повітрі наче розлита чуттєвість. Він заразливий. І це дуже людяне місце. Можливо, через те, що повсюдно цілуються пари: на вулицях, за столиками кав'ярень, у кіно, парках. Вони обіймаються так розкуто! Зупиняються, забувшись у нескінченному поцілунку посеред тротуару, у входу до метро. Можливо, через це, а може тому, що повітря там ніжне, не знаю. Під покривом ночі у кожному під'їзді можна побачити чоловіка й жінку, що майже розчинилися одне в одному. І повітря не спускають з тебе очей. Здається, торкаються тебе. Якось я стояв на автобусній зупинці і знічев'я розглядав будинки. Якесь вікно було відчинене, і я побачив жінку і чоловіка в ліжку. Жінка була зверху. На п'яту годину дня це ставало нестерпним: повітря виповнювало любов'ю і жадання. Всі виходять на вулиці. Кав'ярні переповнені. В кінотеатрах є маленькі ложі, заплутані й абсолютно темні, так що можна кохатися просто на підлозі, доки йде фільм. Вас ніхто не побачить. Усе легко, все відкрито. Поліція не втручається. Моя приятелька, за якою одного разу ішов мужчина, поскаржилася поліцейському на розі. Так він засміявся і сказав: «Коли чоловіки перестануть навіть дивитись у ваш бік, ви почуватиметеся набагато гірше, чи не так? Справді, замість сердитися, ви маєте радіти!» І він не став їй допомагати.

Згодом мій залицяльник запропонував пошепки: «Чи не хочете пообідати зі мною і потім піти в театр?»

Він став моїм першим коханцем. Я забула про Рейнольдса і Стефана. Тепер вони здавалися мені дітьми.

Переклад
Володимир Радченко.

ПЛАНЕТА КОХАЄТЬСЯ

Весна. ДАВНЬОЄГИПЕТСЬКА богиня Ізіда прийшла поклонитися колезі Осірісу, який уособлює відродження природи.

У ЯПОНІЇ йде масове щеплення дерев.

У ДАВНЬОМУ РИМІ сатири розпочали традиційне полювання на німф.

У ДАВНІЙ ГРЕЦІЇ розпочалася сімба червоних фалосів.

В ІНДІЇ на честь весни тривають масові народні гуляння.

У ДАВНЬОМУ КИТАЇ усі закохані вийшли на свіже повітря.

У МОНГОЛІЇ виганяють на пасовиська коней.

СЕРЕД НОЧІ

Як вона гордо
груди свої нести
між «літєм
бабіним»
щоразу
і як мені
сусіди задрма-
вечамі!

Як серед ночі
ти роздигаєшся —
даремно місяць
чекав на тебе
в блискучій річці,
у очереті,
бо потягнувся
з трави густої
до тебе
рука мій гаряча!

На твоє тіло тіло
падали зорі,
на твоє голо тіло
місячно світло
лилося,
на твоє тіло тіло
люди дивилися
з літака
пасажирського
через круглі
люмінатори.
Я собою накрив
твоє тіло,
оби зорі не влягли
на кадали,
оби місячне світло
не лилося,
а ще — люди
так не дивилися
з літака
пасажирського.

Микола Коцюбинський

ГЕЛЬ

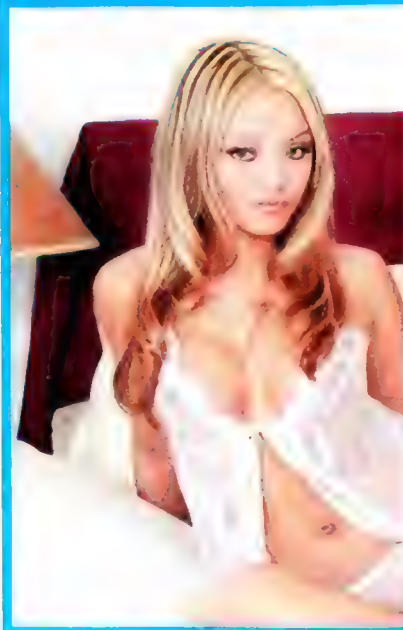

ПЕРЕВІР СВІЙ

За відповіді «так» або «швидше так, ніж ні» зараховуєте собі один бал. За «ні» та «швидше ні, чим так» — нуль.

1. На вас вплинули фільм чи книга «Еммануель»?
2. Ви згодні носити сексуальну білизну, навіть якщо вона незручна?
3. Чи мрієте ви побавитися з сексуальними іграшками?
4. Чи дивує вас, що деякі люди й досі вважають оральний секс збоченням?
5. Чи погодилися б ви таємно спостерігати за чужим зляганням?
6. Чи спокусили б ви найкращого друга (подругу), якби можна було змінити стать?
7. Чи колекціонуєте ви порнофільми або відверті картинки?
8. Чи ризикнете ви приголубити подружку (коханця) в ліфті, кіно, парку?
9. Чи збуджує вас вислів «секс не з того входу»?
10. Чи накочується на вас солодка хвиля в автобусі, коли він ритмічно похитується?
11. Чи подобається вам наслідувати героїв еротичних фільмів?

І ЗНАЙДІТЬ 4

TEST

12. Чи хотіли б ви придбати істинні трусики?
13. Чи могли б ви кохатися частіше, ніж випадає нині?
14. Чи хотіли б ви приєднатися третім до якоїсь пари?
15. Чи часто вам сняться сні, які ви не ризикуєте переповідати рідним та знайомим?

ПІДСУМКИ

Від 13 до 15 балів: Ви майже сексуальний маніяк (маніячка)! Вас неможливо наздогнати, тому бережіть своїх партнерів, аби вони не впали на півдорозі.

Від 6 до 12: 3 вами не занудьгуєш. Ви здатні відкривати нові глибини навіть у знайомому партнері. Для переходу у вищу лігу вам слід хіба що дещо почитати й частіше віддаватися улюбленій справі.

До 5 балів: Чи варто себе так обмежувати, бути таким стриманим? Запам'ятайте: щоби секс сподобався, необхідно займатися ним постійно, з місяця на місяць, не шкодуючи сил.

EpOTEKA

2. Хто зображений на малюнку М. Мاستикаша?

3. Один затятий холостяк виміряв власне життя суботами — днями, коли мав секс з коханками. Таких субот набралось на 10 років. Скільки років насправді прожив на білому світі цей оригінальний чоловік?

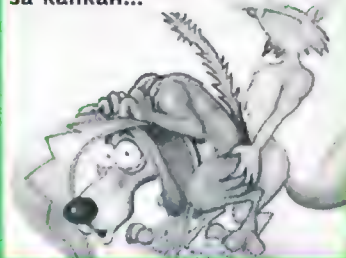
СЛУЖАВНИКЪТЪ

— Там дружина
сиротини?
— Наполеону. Ще
бачу — там собі Ал
дрине — !.

TECI

— Перепитайте, аи,
дівчино, випадково
не знаєте, чи їдуть
поїздами
на острів?
— Навіть не знаю
на що.
— Дуже цікаво.

— Виявляється,
є на світі речі,
гірші
за капкан...

6. PEVCE

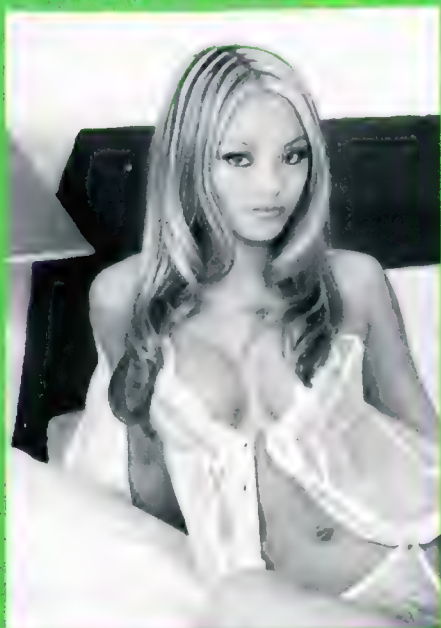

4. Одна жінка після кожного розлучення
німало обручач і приєднувала її до
ланцюга. Зрештою вона налібрала п'ять
ланцюжків по три кільця у кожному.
Скільки обручач їй треба роз'єднати і
з'єднати знову, щоб зліпити єдиний
ланцюг — у подарунок чоловіку українцю,
за якого вона ніколи збиралась заміж?

3. СКАНВОРА

СИМІННОСТ!

АБВГДЕЙКА

Аромат копченої риби стане яскравішим, якщо перед тим як пригостити нею кохану, ненадовго поставити рибу у мікрохвильову піч або духовку.

Бібліотека, гардероб, кухонні шухляди та банки з крупами — найненадійніші місця для переховування грошей від крадіїв та досвідченої дружини. Легко знаходять вони «зачачку» й у конверті, приклеєному скотчем до зворотного боку картини, дзеркала, шухлядки письмового столу чи під ліжком. Будьте пильними!

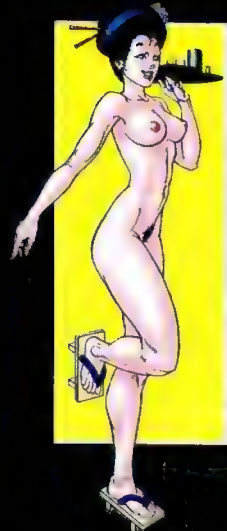
Вода (склянка), чверть склянки відбілювача і чверть — харчової соди стануть у пригоді, якщо ви вперше запросили до холостяцької оселі кохану, а ваші кухонні меблі — запламовані. Нанесіть цей розчин на 10 хвилин на пластик, а потім змийте. Приємної вам вечірки!

Глазур на торті, яким ви вирішили здивувати кохану, застигне швидше, якщо торт перед покриттям посипати тоненьким шаром муки.

Дизелянка — так називають лесбіянку, яка під час злягання виконує роль чоловіка. Термін походить від слів «дизель» і «лесбіянка».

Еротичний масаж не є чимось недосяжним для жінки, яка не мала змоги пройти спеціальне навчання. Легке проглажування тіла коханого, пурхання пальців з одного чутливого місця на інше, пустощі з його «горобчиком», ніжні дотики вустами — такі собі неспішні подорожі від його заплещених очей до стегон... Ви без особливих зусиль зможете скласти власний репертуар, давши волю власній фантазії.

Євнуходизм — клінічна патологія, спричинена послабленням діяльності статевих залоз. Така людина має недорозвинені статеві органи і диспропорційну статуру. Вона не здатна на еякуляцію, не відчуває статевого потягу, у неї не відбувається мутація голосу, не росте волосся в паху, під пахвами. Євнуходизм може бути вродженим і набутих внаслідок кастрації, запалення чи новоутворень.

Жінки потерпають через те, що капранові колготки дуже швидко рвуться. Придбавши коханій інтимний подарунок, покладіть його потайки на добу в морозильник. Колготки з вашої щасливої руки носитимуться значно довше, зміцнюючи водночас і вашу любов.

ЮВІЛЕЙ СИНА ЛЕНІНА

90 років тому народився
Олександр Стефан.
Що за один, і чому маємо
відзначати дату?

Річ у тім, що матір'ю цього чоловіка була Інса Арманд (до заміжжя — Стефан), відома діячка революційного руху в Росії. А батьком — Володимир Ілліч Ульянов (Ленін).

ЗНАЙОМСТВО

Познайомилися вони 1909 року в Парижі. На думку німецьких істориків, це було так: «Відпочивши в Лозанні, він несподівано зрозумів, що однієї подружки (Н. Крупської) йому замало. Потайки від неї він розмістив оголошення в одній лондонській газеті: мовляв, бажаю познайомитися і таке інше. Першою відгукнулася така собі Інса Арманд».

Вона дуже швидко увійшла в революційну роботу, зокрема разом з Н.К. Крупською органі-

зовувала марксистську школу в Лонджімо, яку й очолила. Там навесні 1911 року й відбулася перша близькість 37-річної красуні та 40-річного лідера російської революції.

Окрім жіночих принад вона мала престижну освіту, надзвичайний розум. Володіла кількома мовами, зналася на мистецтві, прекрасно грала на фортепіано. В Інсу закохувалися чи не усі чоловіки, з якими зводила доля. Спочатку це був Олександр Арманд, від якого вона мала чотирьох дітей. Потім — його рідний брат Володимир, якому вона подарувала сина Андрія. Невдовзі Володимир помер від сухот.

Незадовго до смерті Інса Федорівна зізнається, що фізичний потяг часто не пов'язаний з сердечною любов'ю, і у її житті ці два почуття співпали лише одно-

Юрій Ключ

ДВОБІЙ ЗІ ШПИКОМ

Володя тихенько розсунув гілля й заглянув від несподіванки. Зануривши ногу у воду, горілиць лежала оголена Марія Лебедева. Коси розсипалися соломкою по траві, голова схилена набік. Однією рукою вона тримала перед обличчям картку, час від часу підносячи її до вологих губ, іншою пестила низ живота. Бритим лобком гуляв променем місяць, на темній поверхні родимої плями блищали крапельки, широким ніс жадібно втягував річкову прохолоду. Марія нічого не чула й не бачила. Казкові мрії затьмарювали розум, набубнявілі пиптики нерозвинених гострих грудей виказували збудження. Їй здавалося, що не річкові хвилі, а замріяний коханець цілує її ноги.

Володя проліз крізь кущі, наблизившись на відстань, яка дозволяла й при місячному сяйві роздивитися шмат паперу в руці дівчини. І ледь не скрикнув, впізнавши на світліні себе. «Звідки він у неї? Я ніколи його не дарував... Поліція — ось звідки!» — майнула горділива думка.

Хлопець, швидко стягуючи з себе сорочку й штани, зайшов у воду. Забрівши по пояс, розвернувшись й попростував до берега, туди, де хвилі пестили завбливи ноги Маші. Помітивши його, Марія стрепенулася, підвівши голову: «Ти прийшов, мій ангеле! Мій лицарю! Дай доторкнутися до тебе, дай відчуття твою плоть, впевнитися, що ти не мара, а реальний!»

Марія застогнала від захвату, обхопивши губами вологий член.

Вона всмоктувала його доти, доки Володя не відчув, що прутень впирається в стінки гортані. Ще трохи — і сперма змочить її спрагле горло. Він натиснув двома пальцями на щоки — і рот розтулився, звільняючи орган. Підхопивши дівчину на руки, Володя поклав її на піщаний берег і, не зустрівши перешкоди, легко увійшов у вологу плоть. «Вона не дівчина!..» Він притиснув збуджений клітор до члена.

Марія марила: її мрія, її кохання поряд! Вони з'єдналися... Глухий стогін летів вітерцем в нічну тишу, аж доки оргазм наповнив жіноче нутро жаданою, вимірною чоловічою рідиною.

Не давши собі перепочити, коханець почав осипати поцілунками Маріин живіт, наближаючись до розбурханої плоти, яка не знала ані мук породіллі, ані чоловічих пестощів. Язик торкнувся пружної бруньки, і Володя відчув, як невидимий імпульс пристрасті пробіг жіночим тілом. Врешті її перса різко вигнулася, лобкова кістка боляче вдарила його по носі. Він зрозумів, що пристрасть сягнула апогею й вже осідає на твердий ґрунт реальності, залишаючи на поверхні вологу споминів.

Першою озвалася Марія:

— Ти кохаєш мене, Володю?

— Так, так!

— Але ж я стара для тебе... Мені вже тридцять шість, до того ж — потворна.

— Маріє, припини! Хіба головне — в фізичній досконалості! Я кохаю тебе, як друга, товариша

го разу — вона мала на увазі Володимира Арманд.

А от для Володимира Леніна ці два почуття поєдналися у ставленні до Інеси Арманд. Зрештою їхні стосунки вийшли назовні. Родичі та соратники Леніна поставили умову: аби не нашкодити революції, вони мають розлучитися. Ленін відправляє кохану в Париж, звідки вона писала: «Розлучилися ми, любий, з тобою. Це так боляче. Я знаю, я відчуваю — ніколи ти сюди не прийдеш. Яке значне місце тут, у Парижі, ти посідав у моєму житті. Вся діяльність тут була тисячами нитей пов'язана з думкою про тебе. Я тоді зовсім не була закохана в тебе. Але я тебе дуже любила. Я і зараз ладна обійтися без поцілунків, аби лише бачити тебе... Це нікому б не завдало болю. Навіщо було мене цього позбавляти? Гадаю, це ти зробив не заради себе...» Йшов 1913-й рік.

СИН

На той час Інеса вже мала сина від Леніна. Малого Олександра Володимировича, якому вона дала дівоче прізвище, чи не одразу по народженні віддали до німецького пансіонату (за іншими відомостями — у сім'ю австрійського комуніста). 1928 року якісь люди забрали 15-річного юнака і відправили на пароплаві в Америку. Там він, як написала газета Speed «Декамерон», служив у війську, одружився, поховав дружину і 1959 року повернувся в Європу. Олександру Володимировичу надали громадянство тодішньої НДР, непогану пенсію і квартиру в Берліні біля Бранденбурзьких воріт, де він мешкає, можливо, й донині, оскільки іншої звістки не надходило. Олександр Стефан написав книгу спогадів, зокрема — про зустріч з матір'ю навесні 1920 року, яка й розповіла йому правду про батька і подарувала за цитованого вище листа до Леніна.

по боротьбі, мужню жінку! Я хочу бачити тебе тому, що моя плоть бажає з'єднатися з жінкою моїх мрій, гостріше відчути через фізичну близькість нашу духовну нерозривну єдність! Маріє, я люблю тебе! Ти найкраща жінка в світі!

Володя запитально дивився на Лебедєву, розмірковуючи, чи довів він її до того стану, коли настане мить одкровення.

— Володю! Коханий! Єдиний!

Марія кинулася йому на шию, вп'явшись у чоловічі вуста, та раптом відсторонилася й гірко заридала.

— Машо, що з тобою? — він, заспокоюючи, гладив її голову.

— Я зрадниця, поліцейський агент! Пробач, убий, зітри мене з лиця землі, тільки не кидай!

— Що? Ти — шпик? Чим вони тебе купили?

Лебедєва ще гірше заридала.

— Я з дитинства знала свої вади й тому не сподівалася на щастя з мужчиною. Я навчилася обманювати природу, бути у мріях з тим, кого захочу.

— Але ж ти не дівчина, я не перший твій мужчина! — підводив, як йому здавалося, до справедливої розв'язки розмову Володя.

— Ти — перший! Перший! А мою цноту порушила ложка, звичайна столова ложка... Я сама зробила це, втративши будь-яку надію, щоб це зробила чоловіча плоть...

Володя полегшено зітхнув. Зовнішність Лебедєвої переконала у правдивості її слів.

— Але чому ти до них пішла?

— Я зустріла тебе, й мені вперше захотілося живого чоловіка. Ти такий гарний, розумний

й такий недосяжний. Вони пообіцяли ніч перед твоєю стратою.

— Та я не така вже велична фігура, щоб мене страчувати.

— Зараз — ні. Але вони впенені: в майбутньому станеш нею. Тобою керує, крім інших чинників, помста за брата, а це — велика сила, — лестила його самолюбству Лебедєва.

— Можливо. Проте тобі довелося б чекати багато й багато років.

— Байдуже, я погодилася чекати — рік, два, вічність заради єдиної ночі. Втрачати мені нічого. От і все, ти тепер бачиш, яка мерзенна особа.

— Заспокойся, любо, ми будемо разом. Лише рапорти в поліцію ти спочатку показуватимеш мені й попереджатимеш про їхні наміри. Своя людина в поліції нам теж потрібна. Згода, любо?

— Так, так, коханий, — схлипувала Марія.

— От і добре, голубонько, — він обійняв жінку, дуже задоволений з того, що вона відкрилася перед ним, не встояла перед його чоловічими принадами.

Через день на стіл начальника відділу самарської поліції ліг рапорт агента Міченої. В ньому повідомлялося, що гурток марксистів контролюється, відзначалося, що його керівник, двадцятидвохрічний помічник присяжного повіреного, людина самозакохана, властолюбна, проте підвладна жіночому впливу, вірить у романтику, неперебірливий у статевих зв'язках.

Уривок з роману
«Сперма революції»

Зелені помідори дозріватимуть швидше, якщо їх загорнути в газету разом з одним яблуком.

Іржа на стовбурі пеніса свідчить про те, що ним давно не користувалися. Насувається імпотенція? Народна медицина у такій ситуації радить вживати разом з їжею трохи підсмажене з сіллю конопляне насіння.

Істи курячі стегенця ви будете ще з більшою насолодою, якщо перед смаженням не заберете зм'ястити їх сумішшю з оливкової олії та не дуже гострої гірчиці. М'ясо після цього набуде ніжного і пікантного смаку.

Игурт, який так полюбляє ваша кохана, легко випаде з пластикового стаканчика, якщо гострим ножом обережно проштрикнути у денці невеличкий отвір.

Коштовності та гроші краще зберігати у кількох місцях. Частину кулюр можна загорнути у фольгу і пакласти в морозильник, де в таких саме пакунках зберігаються інші продукти. У горщиках для квітів зручно зберігати дрібні коштовності в пластикових пеналах з підфотоплівки. Порожні штани для завіс у ванній чи карнизи для штор — гарне місце для згорнутих у рулон грошей. Можна обладнати схованки всередині піаніно, у футлярі старовинного годинника чи швейної машини, за панелями таймера чи духовки газової плити, у старих відеокасетах — якщо розщепити їх нагрітим ножом і знову акуратно склеїти універсальним клеєм.

Ліфт у вашому будинку — непогане місце для любовної гри. Спробуйте помастурбувати коханого, доки ви піднімаєтеся на верхній поверх — якщо він не встигне дійти у ліфті, удома віддасть вам шаленою пристрастю.

Мигдаль легше розтовкти, якщо попередньо посипати його цукром.

Напій «Зелена свіжість» допоможе охолонути після напруженого дня. Пропустіть через соковижималку три великих свіжих огірка, трохи підсоліть, поперчіть і додайте сік одного лимона. Огірковий сік запобігає набряку ніг і сприяє виведенню токсинів з організму.

Малюнки Рауля Фернандеса.

В

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ

ЕРОТИКИ

В

З мініатюри, що знаходиться у колекції короля Непалу. Бл. 1830 р.

Вішну відповідає за життєву функцію і є повелителем космічної гри. Його роль полягає у стимулюванні еросу задоволення Лакшмі, його дружини. Сила Вішну матріархальна й інтуїтивна, у мікрокосмосі він перебуває у Середній Чакрі.

Вішну

— назва однієї з сил, які, за індуїстською традицією, складають нерозривну тріаду, що керує усіма явищами світу. Цю тріаду утворюють Брахма — творець, Шива — трансцендентний та Вішну — охоронитель.

У образі Вішну і Лакшмі традиційно зображувалися правлячі король і королева, які сидять в інтимному тантричному екстатичному. Багатоголовий космічний змій символізує при цьому приборкану животворчу енергію й безкінечну могутність космосу.

Вішалка — один з епітетів повії.

Влизько Олекса (1908-1934)

Український поет. У літературу входить (1925) як співець комсомольської юності, оптимістично сприймав радянську дійсність. Пізніше зблизився з українськими футуристами. Автор книг «Поезії» (1927), «Живу, працюючи» (1930), «Мій друг Дон-Жуан» (1934) та інших, у тому числі помертвих видань.

ПАРУБОЦЬКЕ

Розлилася зоряна коновка,
І струмлять літавці, як вино,
В кошениці, вистеленій шовком,
За твоїм малесеньким вікном.
В'ється хміль, і серце хмелем бродить:
Жду-пожду: — Мо', вийдеш на зорі? —
І здається, топлять серце води
Океанів синіх і морів.
І здається — зовсім ні до чого
Опівночі глупої краса...
...Тільки тепло падає під ноги,
Мовби шорох місячний, — роса...
Очеретом роги намантачів
Журавлиний місяць... Суховій...
...Як давно, либонь, уже не бачив
Я твоїх тривожних чорних вій!
Ти прийшла! — І б'ється серце вовком,
І п'янять літавці, як вино,
В кошениці, вистеленій шовком,
В кошениці, вистеленій сном!
1930

Вовкулака

— так у слов'янській міфології називають людину, яка вміє обертатися на вовка. Ці перевертні чомусь не люблять весіль і, розсердившись, здатні перетворити на вовкулаків увесь весільний поїзд: молодого з молодого, рідних з гостями.

Вогонь

— у багатьох народів символізує кохання. Загасити вогонь означає відмову у коханні. Протилежний зміст має вислів «підкидати палиці у вогонь», яке, окрім того, має й сороміцький підтекст.

Вогонь священний

— у давній Індії його вважали початком і кінцем усіх земних явищ. У тантричних текстах священний вогонь поділяється на зовнішній і внутрішній. Останній зосереджується у пупковому центрі, там він розгоряється, проходить по всьому тілу і дає силу свідомості.

Вогонь здатен легко пробудити еротичне почуття і його випромінює тепло. Вогонь стимулює приховану психо-сексуальну силу. Йоги часто підсидають до червоних вуглинок багаття, яке горить тривалий час, і оголюють свої статеві органи перед його випромінюванням — таким чином вони вилучають з нього енергію. Окрім того вогонь і червоний блиск вуглинок сприяють медитації і зосередженню.

Вода

— за визначенням індуської сексології, могутній за-

Спільне купання допомагає створити глибокий і тривалий зв'язок. З китайської гравюри періоду Мін.

сіб очищення тіла і розуму. В багатьох релігіях є ритуали хрещення і рекомендації щодо методів купання. Ми приймаємо душ чи ванну щовечора, особливо не замислюючись — в ім'я гігієни. Проте купання має як духовні, так і еротичні якості.

В індуській традиції Володарем Вод є Бог Вішну, хранитель і правитель еротичного почуття. Багато складних любовних поз краще зреалізувати у морі чи басейні, оскільки вода робить тіло набагато легшим. Якщо ви навчитесь виконувати їх у воді, ви зможете повторити те саме й у спальні. Любощі у річках та басейнах були на Сході дуже поширені, але під західним впливом з часом утратили популярність.

Звичка поспішати до ванни після любовної гри, аби помити під пахвами чи під-

митися, у східних трактатах засуджується. Любовний піт містить тонкі мінерали і життєві секреції, всотування яких дуже корисне. Йогічні тексти радять не приймати ванну чи душ упродовж принаймні години після закінчення любовної гри. Існували йогічні прийоми, які посилювали природну здатність чуттєвих мембран статевих органів поглинати любовні соки.

Води місячної квітки

— даоський термін, що використовується для характеристики любовних соків, які виділяються в йоні збудженої жінки. Інша назва — «білий метал». Стверджують, що ці секреції зміцнюють, живлять і гармонізують внутрішній дух чоловіка, який поглинає їх через свій статевий орган.

Водяна постіль

— наповнені водою матраси, які набули популярності у 60-ті роки XX ст. Злягання на такій постелі є дуже цікавим, адже пари під час любовної гри відчують під собою рух хвиль, який нагадує коливання моря.

Воданов Костянтин (Нар. 1965 р.)

Український художник. Закінчив Дніпропетровське художнє училище. Працює у стилі модерн. У його роботах відчутний вплив творчих ідей Бакста і Бердслея: вони сповнені витонченого еротизму, відрізняються вишуканістю композицій, напруженістю ліній.

Во Івлін (1903-1966)

Один з найвідоміших англійських сатириків XX ст. Навчався в Оксфорді, працював учителем у приватній школі. Та врешті став літератором, хоч до писання ставився спочатку дуже скептично. Славу йому приніс вже перший роман — «Занепад і руйнування» (1928). В основі цього і цілого ряду інших романів — «Мерзенна плоть», «Чорна біда», «Жменя праху», «Сенсація» — покладено конфлікт між традиційною моральністю і сучасною письменникові розпусністю. Сюжетним стрижнем, приміром, «Мерзенної плоти» (1930) є невдалий шлюб Адама і Ніни.

МЕРЗЕННА ПЛОТЬ (Уривок)

Усе з'ясувалося, коли вони дісталися готелю.

— Нам обід, — сказав Адам, — і номер на ніч.

— Милый, мене, схоже, хотять спокусити?

— Боюсь, що так. А ти рішуче проти?

— Та ні, — сказала Ніна і додала, вдаючи простолюдинку: — Нам буде то дуже приємно.

...Дубовими східцями, повз розвішані на стінах мушкети і гравюри із зображенням дилжансів і карет, вони піднялися до себе в номер.

Вони не мали із собою навіть валізки (як повідомила наступного дня покоївка молодикові з радіомагазину, додавши, що через це й погано працювати у придорожньому готелі — там зупиняється бозна-хто).

Адам роздягнувся миттєво й ліг у постіль; Ніна —

повільніше, вона повісила сукню на стілець і, неначе її зрадило звичне самовладання, ще певний час перебирала дрібнички на каміні. Нарешті вона вимкнула світло.

— Ти знаєш, — сказала вона, залізаючи в ліжко і трохи тремтячи, — це зі мною відбувається вперше.

— Тобі буде дуже добре, — відгукнувся Адам. — Обіцяю.

— Я й не сумніваюся, — мовила вона серйозно. — Я ж нічого... я лише сказала, що це вперше... Ох, Адаме.

— А ти ще говорила, наче божественні речі не справджуються, — прошепотів Адам десь посеред ночі.

— Нічого божественного тут нема, — відповіла Ніна. — Мені було боляче. До речі, щойно згадала. Вранці я маю сказати тобі дуже важливу річ.

— Що?

— Не тепер, милый. Давай краще поспимо, гарзд?

Переклад з англійської.

Дзвінок до редакції

— Це Сергій Німенко. Мені потрібна порада.

— Від «Леля»?

— Ні, ваша особиста. Суто людська. Річ у тім, що у наших стосунках виникла певна напруга...

— У ваших з дружиною?

— Та ні, у союзі, який ми склали з тещою та її подругою. Освоївшись, подруга почала перебирати на себе більше уваги, ніж планувала Ольга Іванівна.

— То може їй обладнати такого секс-тренажера, як у моєї дружини?

— Якщо вам по кишені...

Березень 2000 р.

Відеокасета

Чорнява темноока жінка і русий чоловік з акуратно зачесаним негустим волоссям сидять на м'якому, доволі просторому дивані. На ній легенький домашній халатик, на ньому — сорочка з коротким ру-

поцілувати її носик, лоб, волоссячко. У цьому була своя хитрість: Ларисине обличчя поступово наближалося до того третього, кого вже випустили на волю і ніжно голубили тендітні пальчики.

Вона відчула його бажання. Її губи на мить повернулися до його вуст і легким метеликом перепурхнули на червоний бутон чоловічої квітки.

— Та він у тебе більший, ніж на екрані.

Даруйте, порівняння з бутон у такому разі геть невдале.

... на червоного божка, який вимагав рівноправної участі у дійстві, в якому мав відігравати головну роль.

Проте червоноголовий ідол протримався недовго. Донині він не знав такого щирого поклоніння, такого обцілювання від кореня до маківки, такого ніжного, хоча й неглибокого занурення, таких приємних дотиків, якими обдарував його негавмовний язичок судженої.

Вона із здивуванням відсторонила, несамохіть зробила порух, щоб обтерти уста і обличчя та потім усе зрозуміла і передумала. Вона вперше смакувала цією білою рідиною, та внутрішньо була готова до цієї чудодійної трапези. Недавній красень спочатку винувато підняв голову, потім почав міцнішати, наливатися силою і невдовзі зно-

ЕКС БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ

**Читайте
щомісяця:
інтимне
життя
клян
Сергія
та Лариси
у документах,
діалогах
та експертизах**

Окрім того вона, як виявилось, прибічниця грубого сексу: їй подобається, коли її гвалтують, ображаючи і принижуючи. Це також вносить певну дисгармонію. Одного разу вона ледь не зламала мені пруття, імітуючи захист від гвалтування.

— Так у чому проблема? Викресліть її з вашого списку.

— Ми боїмося, що вона образиться і пустить погolos, а чутки дійдуть до дружини.

— З жінками прощаються по-різному. Слова вдячності, інтимний подарунок — подумайте, що може розчулити її серце і зберегти про ваші стосунки найкращі спогади.

кавом і шорти. Це вже знайомі нам Лариса і Сергій. У їхніх очах — неприхований інтерес. Те, що вони бачать перед собою, цілковито захопило обох. Швидко стає зрозумілим, що подружжя переглядає дуже відверту еротичку: долинають чужі зойки, гепання оголених тіл, поодинокі репліки: «ще, ще, ще!», «так, так, так!», «який він у тебе великий!», «тобі добре?»

Першою не витримує вона: рука лягає на чоловікове коліно і, майже не затримавшись, швидко перебігає до того третього, хто вже здивився і просився на волю.

Сергій відгукнувся одразу, знайшов своїми вустами Ларисині, ненадовго припав до них. Потім йому закортіло

На прохання героїв публікації всі імена змінені.
Початок реальної сексуальної історії киянського подружжя
читайте у «Лелі» № 5, 6 за 2002 р. та № 1 за 2003 р.

ву постав під її вустами у всій своїй незбагненній красі. Гордо оглянувши витвір своїх вуст, Лариса обхопила його рукою і, сідаючи верхи на чоловікові коліна, спрямувала куди слід...

І почалося дійство, коли доречніше вимкнути відеокамеру і забути про все на світі, цілковито віддавшись найдревнішій у світі грі — такій простій і такій чарівній. Але камеру вимкнути було нікому, і вона продовжувала працювати, не вміючи ані порадити, ані позаздрити. На екрані висвічувалася дата:

8 липня 1995 року.

Відеокасета

Чорноока дівчина ніжно погладжує красивого, з яскравою рудою шерстю і сліпучо білою манишкою собаку. Той радо відгукується, мружачи від задоволення очі. Потім жінка розстібає халатик і трохи вигинає низ живої. Пес підводить на неї очі, спинається на задні лапи й робить спробу передні покласти їй на плечі. Лариса невдоволено штовхає собаку.

— Не треба було митися, — чути Сергіїв голос за кадром. — Ти ж не з чоловіком у ліжку зібралася. Він звик до яскравих природних запахів, а ти їх милом витруїла...

Запис від 17 червня 1997 року.

Коментар психолога

Що я маю сказати? Впродовж семи десятиліть усі ми потерпала від того, що соціум витруював з особистості природні почуття, принижував роль інтимних стосунків, позбавляючи їх барв і зводячи до суто репродуктивної функції. Переглянуті щойно записи свідчать: нині пішов зворотний процес. Наші люди швидко зрозуміли, що кохатися можна не лише у 18-25 років і не лише в ім'я продовження роду, що класична позиція не є єдиною можливою і

що взагалі секс не є чимось гріховним, і його не слід цуратися у будь-якому віці.

Наші герої пройшли типовий шлях «прозріння»: спочатку були напівлегальні перегляди у численних відеосалонах якоїсь «Емануелі», «Пані О» чи навіть «Калігули». Потім «відики» з'явилися вдома, а з ними — власна відеотека відвертих фільмів. Потім захотілося і самим скуштувати того, чим смакували й у що гралися «зірки» порнострічок. Та Сергій з Ларисою не врахували ось чого: західна порноіндустрія старіша за українську демократію й встигла напродукувати такого, що коли намагатися втілити в життя усі екранні фантазії, можна елементарно схибити розумом.

Як бачу, вони вже доросли до ігор з собакою. До речі, я категорично проти розшифровки у журналі злягання Лариси з власним псом.

Відеокасета

Наступного разу експеримент з собакою виявився вдалим...

(Розшифровку запису від 19 червня 1997 року знято за наполяганням консультанта-психолога.)

Дзвінок до редакції

— Це я, Сергій Німенко. Ви знаєте, розлучення з тещиною подругою виявилось набагато простішим.

— Ви подарували їй секс-тренажер?

— До цього не дійшло. Вона й сама відчувала, що ми трохи різні й почала вже підшукувати собі більш гармонійних партнерів. А не говорила нам, боячись образити.

— То все владналося?

— Вона так дякувала за науку! Ви, говорила, такий світ для мене відкрили, бодай другу половину життя проживу, купаючись у природних жіночих радощах. Тепер у нас у домі знову цілковита гармонія: дружиноньку обдаровую увечері чи вранці перед роботою, а з тещею зустрічаємося вдень — добре, що моя робота це дозволяє.

Квітень 2000 р.

З листа до редакції

Доброго дня! З вітанням до вас і найкращими побажаннями здоров'я і всіляких гараздів Сергій.

Найкрасивіша теща во всій своїй красі і со всіма принадами. Світлинку надсилаю для «Лелі» з тещиною згоди. Це вона її дала, та й не могла не дати — вона на все згодна, аби я був із нею і вдовольняв її бажання. Фотографував я особисто, і ми можемо надіслати вам ще подібних фото. Це є неначе нашою подякою за ваш журнал, насамперед № 1 за 1999 рік, за той велосипед з прутнем у сидінні, який я узяв за зразок, майструючи секс-тренажер для дружини, який, у свою чергу, подарував мені такий прекрасний, такий казковий, неповторний, жаданий і т. ін. інтимний зв'язок з моєю незрівнянною, звабливою, ласкавою, велелюбною і т. ін. тещею.

Писати ні про що не буду, ви майже все знаєте з телефонних розмов. А мої щирі вам побажання нехай будуть додатком до фотографії, яку надсилаю.

На ній моя теща в усій своїй красі й з усіма принадами. Світлинку надсилаю для «Лелі» з тещиною згоди. Це вона її дала, та й не могла не дати — вона на все згодна, аби я був із нею і вдовольняв її бажання. Фотографував я особисто, і ми можемо надіслати вам ще подібних фото. Це є неначе нашою подякою за ваш журнал, насамперед № 1 за 1999 рік, за той велосипед з прутнем у сидінні, який я узяв за зразок, майструючи секс-тренажер для дружини, який, у свою чергу, подарував мені такий прекрасний, такий казковий, неповторний, жаданий і т. ін. інтимний зв'язок з моєю незрівнянною, звабливою, ласкавою, велелюбною і т. ін. тещею.

31 травня 2000 року.

Дзвінок до редакції

— Це я, Сергій Німенко.

— У вас знову проблеми?

— Ні, навпаки. Нещодавно відзначали Ларисин день народження. Зібралось нас чоловік шістнадцять — усі з чарівними половинами, як годиться.

— І що ви подарували дружині?

— Та вона сама собі такий подарунок влаштувала! Секс-змагання учасників вечірки.

— І хто в ньому переміг?

— А ви не здогадуєтесь?

Продовження у наступному номері.

**600
СОЛОДКИХ
ДНІВ**

Саме таку частку життя середньостатистичний італієць присвячує сексуальним розвагам. Інакше кажучи, італійські чоловіки кохаються щодня по 15 хвилин. У опитанні взяли участь сеньйори віком від 18 до 70 років.

ЕРОТИКА

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ,
ВМІЩЕНІ НА СТОР. 16:

2. Вірка Сердючка у лазні.

3. 70 років.

4. Слід роз'єднати один ланцюжок з трьох обручок і з'єднати ними інші чотири ланцюжки.

5. Сканворд «А»

По горизонталі: абетка, орал, рот, фоб, гра, код, боа, презва, ерот, оаза, рака.

По вертикалі: аборт, гіпер, ера, еротика, рок, бета, озон, тариф, кава, Аза, лібідо.

6. Ребус: Він+вона

НА СКАНВОРД У №1-2003:

а	ф	р	о	д	и	з	і	а	к
с	о			а			д	у	б
п	у	з	а	н		ч	а	р	к
е	м		а	р		а		е	р
р	а	н	е	т		т	о	с	к
м		о		у		т		а	б
і	н	ж	и	р		я	р		п
я		е		а	р		о	н	а
		н		л	е	с	б	о	с
я	г	н	я			д	о	г	а
д	о	я	р	к	а		т	а	т
									о

АРМІЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Витяг з нового статуту стройової служби:
«При пересуванні строєм дистанція з тим, хто йде попереду, має дорівнювати 80 см. 81 см слід розцінювати як дезертирство, 79 см — як схильність до гомосексуалізму».

— Рядовий Петренко, чому ви не співаєте стройової?
— Та зуби розболілися...
— Ну, тоді хоч вийте!

АГІТМАЙДАНЧИК

СЕКС — ЦЕ МОЛОДІСТЬ

Вам вже за п'ятдесят?
І на вечір відчуваєте безпричинну втому?
Не відмовляйтеся через це від сексу.
Під час злягання ваша підшлункова залоза виділяє більше інсуліну, поліпшується кровообіг, а стресовий гормон кортизол активно розщеплюється.
Секс у літньому віці, можливо, не такий романтичний, але ж — необхідний.
Вважайте, що його вам лікар призначив.

У вірменського радіо запитують:
— Чому американці з такою любов'ю ставляться до інвалідів?
— За звичкою.
Адже більшість американок замість грудей носять силіконові протези.

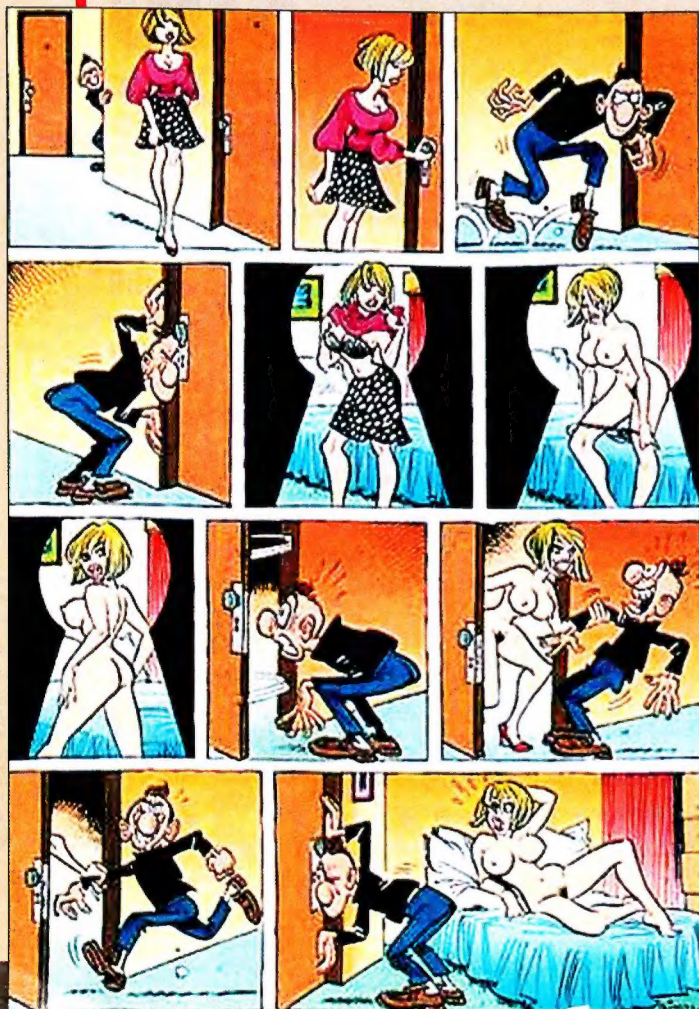
Микола Кондратенко

ЯК Я ЗЯТЯ СПАТИ ВЧИЛА

З народного гумору

Доня скаржилася Оля:
«Не солодка в мене доля:
Не дає Грицько, твій зять,
Нічку в спокої поспати.
Ледь, заморена, засну я —
Він сучок обридлий суне,
Прямо силою бере —
До опівночі дере!
А мені з сучка отого
В тілі болі і знемога.
Щось зробіть, щоби ваш зять
Перестав мене терзати!»
«Поможу тобі в цій драмі,
Нині спати ляжу з вами».
... Спати лягли стемніло тільки,
Оля, зять і я — де стінка.
Як мся заснула Оля —
Я до зятя задом голим.
Закрутивсь він, як на шилі,
Мов у сні... обняв за шию,
Гладить зад мій, ніби кицьку,
А другою... пестить цицьку.
Чую, лізе проміж ніг,
Мов палкий, твердий ріг,
Задира мою сорочку —
Белькотить у сні щось дочка.
Я завмерла, зять завмер
І гарячий свій запер!
Щось качнув з десятка раз
І... оббризкав рясно таз.
Витяг свій, мов тряпку, й точка.
Натяга мені сорочку.
Я йому: «Ні, милий зятю,
Будеш грати, а не спати!
З сонною вступив у злучку,
Роздражнив мене, мов сучку,
Грай і баста! Щоб хоч раз
Я отримала оргазм!»

Шепче Гриць мені на вухо:
«Грати б рад, та мій... не слуха!»
«Виручу!» — йому шепчу я
І над ним уже воркую,
В праці руки і вуста...
Ось і він — нарешті встав.
Настромила на сучок:
«Ну, поїхали, зятьок!»
Проскакали довгі милі.
Я втомилась, він у милі,
Геть знеміг у цій їзді,
Ніби огир у вузді!
Знов, мов дощикою зрив
І упав, лежить без сил.
Стала я Грицька навчати:
«Треба, зятю, вміти грати,
Толку з тебе, жеребця,
Як не вмієш дати... кінця!
Я замучена й безсила,
Та ні разу не зросила!
Якщо так ти граєш Олю,
Що даєш їй окрім болю?
Щоб уникнути поразки —
Жінці дай спочатку ласку:
Притули соски до губ,
Розчеши гніздечка чуб,
Розпали умілим словом,
Аж тоді сучок свій всовуй!»
Поки я навчала Гриця,
Він вустами пестив циці,
Пальцями в... гніздо проник
(Здібний вдавсь ученик):
Вивчив так науку ту —
Я щасливо торжествую,
Бо, нарешті, на цей раз
Я отримала оргазм!
Згодом каже доня Оля:
«Мамо, ти — сексопатолог!»

ГОРОСКОП НОМЕР

ТЕЛЕЦЬ 21.04–20.05

Ваша стихія — земля.
Кредо — будувати
і захищати.
Протилежний знак —
Скорпіон.
Символ — бик, телець.
Талісман — сова,
золотий телець.
Камінь — агат, бірюза,
сапфір, опал, смарагд.
Метал — мідь.
Квіти — конвалія, бузок.
Щасливі дні —
понеділок, п'ятниця.
Щасливі числа — 2, 4,
16 і всі, до діляться
на 6.
Нещасливий день —
вівторок.
Кольори, які позитивно
впливають на вас, —
яскраво-оранжевий,
жовтий, лимонний, ліло-
вий, лимонно-зелений.

ЩАСТЯ НОМЕР

ТРАВЕНЬ

КОЗЕРІГ

Вдалі дні — 1, 4, 14, 29
Невдалі дні — 13, 25.

ВОДОЛІЙ

Вдалі дні — 3, 9, 28, 30
Невдалі дні — 4, 18.

РИБИ

Вдалі дні — 2, 14, 18, 29
Невдалі дні — 11, 28.

ОВЕН

Вдалі дні — 5, 17, 19, 28
Невдалі дні — 10, 12.

ТЕЛЕЦЬ

Вдалі дні — 1, 3, 13, 28
Невдалі дні — 11, 25.

БЛИЗНЮКИ

Вдалі дні — 1, 5, 12, 20
Невдалі дні — 14, 16.

РАК

Вдалі дні — 1, 7, 19, 29
Невдалі дні — 12, 23.

ЛЕВ

Вдалі дні — 4, 6, 12, 20
Невдалі дні — 10, 11.

ДІВА

Вдалі дні — 2, 10, 13, 29
Невдалі дні — 14, 19.

ТЕРЕЗИ

Вдалі дні — 2, 4, 19, 27
Невдалі дні — 13, 16.

СКОРПІОН

Вдалі дні — 1, 5, 19, 26
Невдалі дні — 2, 11.

СТРІЛЕЦЬ

Вдалі дні — 8, 10, 11, 29
Невдалі дні — 15, 22.

**«ЛЕЛЬ»—
ВІН І Є
«ЛЕЛЬ» !**

Індекс 74283
у Каталозі
періодичних
видань
України

**ЧИТАЙТЕ У ДРУГІЙ
ПОЛОВИНІ 2003 РОКУ:**

♥ **СЕКС БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ**

Хроніка інтимного життя
сучасної київської сім'ї

♥ **ЕРОТИЧНІ ВЕРШИНИ**

Світові та еротичні шедеври
літератури та мистецтва

♥ **СЕКСУАЛЬНА ГЕОГРАФІЯ**

Сороміцькі ігри народів світу

♥ **ПЛАНЕТА КОХАЄТЬСЯ**

Цікаві історії з усіх континентів

♥ **СЕКСУАЛЬНА АБЕТКА**

Невідоме про відоме

**ЯК ЗАВЖДИ, НЕВТОМНО
ПРАЦЮВАТИМУТЬ**

«Пеніс-клуб», «АКТовий зал»,
«Цицерія», «Еротична кухня»,
«АБВГДЕЙКА», «Сексодром»,
«Куточок мільйонера»,
«Енциклопедія еротики»,
«Перехрестя» оголошень

НЕ КІНЧАТИМУТЬСЯ

еротичні кросворди, анекдоти,
історії «Першої шлюбної ночі»!

